

3) Πρέπει να ερμηνευθεί το άρθρο 13, παράγραφος 4, του κανονισμού της Επιτροπής υπό την έννοια ότι τα προαναφερθέντα στο ερώτημα 1 κριτήρια, δυνάμει των οποίων ένα πρόσωπο θεωρείται αρχηγός εκμεταλλεύσεως εγκατεστημένος σε γεωργική εκμετάλλευση, μπορούν να διευκρινίζονται ή να ορίζονται αναλυτικότερα με το εθνικό δίκαιο, ή η διάταξη αυτή παρέχει μόνον την ευχέρεια προσδιορισμού της ημερομηνίας εγκαταστάσεως;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1698/2005 του Συμβουλίου, της 20ής Σεπτεμβρίου 2005, για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) (ΕΕ L 277, σ. 1).

(²) Κανονισμός (ΕΚ) 1974/2006 της Επιτροπής, της 15ης Δεκεμβρίου 2006, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1698/2005 του Συμβουλίου για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) (ΕΕ L 368, σ. 15).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) την 1η Δεκεμβρίου 2011 — TVI Televisão Independente SA κατά Fazenda Pública

(Υπόθεση C-618/11)

(2012/C 49/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Supremo Tribunal Administrativo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: TVI Televisão Independente SA.

Εφρεσίβλητη: Fazenda Pública

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Συνάδει με τις διατάξεις του άρθρου 11Α, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 77/388/ΕΚ (¹) (νυν άρθρου 73 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ (²) του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006), ειδικότερα με την έννοια «αντιπαροχή, την οποία έλαβε ή πρόκειται να λάβει για τις πράξεις αυτές ο προμηθευτής ή ο παρέχων τις υπηρεσίες», το άρθρο 16, παράγραφος 1, του Κώδικα για τον ΦΠΑ (CIVA), όπως ερμηνεύεται με την προσβαλλόμενη απόφαση (δηλαδή υπό την έννοια ότι το ποσό του τέλους μεταδόσεως εμπορικών διαφημίσεων πρέπει να συνυπολογίζεται στη βάση επιβολής του ΦΠΑ καθόσον είναι σύμφυτο με την οικεία παροχή υπηρεσιών);

2) Συνάδει με τις διατάξεις του άρθρου 11Α, παράγραφος 3, στοιχείο γ', της οδηγίας 77/388/ΕΚ (νυν άρθρου 79, στοιχείο γ', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006), ειδικότερα με την έννοια «ποσά τα οποία λαμβάνει ο υποκείμενος στον φόρο από τον αποκτώντα ή το λήπτη, για κάλυψη εξόδων που γίνονται στο όνομα και για λογαριασμό τους, και τα οποία έχουν καταχωρισθεί σε μεταβατικούς λογαριασμούς των λογιστικών του βιβλίων», το

άρθρο 16, παράγραφος 6, στοιχείο c, του Κώδικα για τον ΦΠΑ (CIVA), όπως ερμηνεύεται με την προσβαλλόμενη απόφαση (δηλαδή υπό την έννοια ότι το τέλος μεταδόσεως εμπορικών διαφημίσεων δεν συνιστά ποσό καταβαλλόμενο στο όνομα και για λογαριασμό των αποδεκτών των υπηρεσιών διαφήμισης, έστω και αν τα εισπραττόμενα ποσά καταχωρίζονται σε μεταβατικό λογαριασμό των λογιστικών βιβλίων τρίτου και προορίζονται να αποδοθούν σε δημόσιους οργανισμούς);

(¹) Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49).

(²) Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1)

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το tribunal du travail de Bruxelles (Βέλγιο) στις 30 Νοεμβρίου 2011 — Patricia Dumont de Chassart κατά Onafsts — Office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés

(Υπόθεση C-619/11)

(2012/C 49/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal du travail de Bruxelles

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Patricia Dumont de Chassart

Καθού: Onafsts — Office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés

Προδικαστικά ερωτήματα

«Αντιβαίνει το άρθρο 79, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (¹), προς τις γενικές αρχές της ισότητας και της ίσης μεταχειρίσεως, που κατοχυρώνουν, μεταξύ άλλων, το άρθρο 14 της Σύμβασης περί των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, η οποία υπεγράφη στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950, ερμηνεύομενες, ανά περίπτωση, σε συνδυασμό με τα άρθρα 17, 39 ή/και 43 της ενοποιημένης αποδόσεως της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, αν ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιτρέπει μόνον ως προς τον αποθανόντα γονέα την εφαρμογή των κανόνων εξομοιώσεως των περιόδων ασφαλίσεως, απασχολήσεως ή μη μισθωτής εργασίας που προβλέπει το άρθρο 72 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, με αποτέλεσμα το άρθρο 56 bis, παράγραφος 1, των κωδικοποιημένων νόμων της 19ης Δεκεμβρίου 1939 περί οικογενειακών επιδομάτων δεν παρέχει τη δυνατότητα στον επίζωντα γονέα, ανεξαρτήτως ιθαγενείας, εφόσον όμως έχει την ιθαγένεια κράτους μέλους ή εμπίπτει στο υποκειμενικό πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/07, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της

Κοινοτήτων, ο οποίος κατέβαλε εισφορές σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά τη διάρκεια της δωδεκάμηνης περιόδου που προβλέπει το άρθρο 56 bis, παράγραφος 1, των κωδικοποιημένων νόμων της 19ης Δεκεμβρίου 1939 περί οικογενειακών επιδομάτων, να αποδείξει ότι πληροί την προϋπόθεση κατά την οποία, ως δικαιούχος υπό την έννοια του άρθρου 51, παράγραφος 3, σημείο 1, των κωδικοποιημένων νόμων της 19ης Δεκεμβρίου 1939 περί οικογενειακών επιδομάτων, θα μπορούσε να είχε αξιώσει τη χορήγηση «έξι κατ' αποκοπή μηνιαίων επιδομάτων κατά τη διάρκεια των δώδεκα μηνών πριν τον θάνατο, ενώ ο επιζών γονέας, είτε είναι Βέλγος υπήκοος είτε υπήκοος άλλου κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που εργάστηκε αποκλειστικώς στο Βέλγιο κατά τη διάρκεια της δωδεκάμηνης περιόδου που προβλέπει το άρθρο 56 bis, παράγραφος 1, των κωδικοποιημένων νόμων της 19ης Δεκεμβρίου 1939 περί οικογενειακών επιδομάτων, μπορεί να το αποδείξει, ενδεχομένως επειδή ουδέποτε εγκατέλειψε τη βελγική επικράτεια;

(¹) ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001 σ. 73.

Αναίρεση που άσκησε στις 8 Δεκεμβρίου 2011 η Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 20 Σεπτεμβρίου 2011 στην υπόθεση T-298/09, Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-629/11 P)

(2012/C 49/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ (εκπρόσωποι: Ν. Κορογιαννάκης και Μ. Δερμτζάκης, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναίρει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου,
- να ασκήσει την αρμοδιότητα πλήρους δικαιοδοσίας του και να ακυρώσει την απόφαση της ΓΔ ΕΑC σχετικά με την επιλογή των προσφορών που υπέβαλε η ανααιρεσείουσα στο πλαίσιο του ανοικτού διαγωνισμού ΕΑC/01/2008 για εξωτερικές υπηρεσίες παροχής εκπαιδευτικών προγραμμάτων (ESP ISEP) (ΕΕ 2008/S 158-212752), όσον αφορά την παρτίδα 1 («Ανάπτυξη και συντήρηση συστημάτων πληροφοριών») και την παρτίδα 2 («Μελέτη και δοκιμή συστημάτων πληροφοριών και των συναφών υπηρεσιών εκπαίδευσης και τεχνικής βοήθειας»), καθώς και να κατατάξει την νυν ανααιρεσείουσα δεύτερη κατά σειρά επιτυχίας, όπως γνωστοποιήθηκε στην ανααιρεσείουσα με δύο χωριστά έγγραφα της 12ης Μαΐου 2009, και να της επιδικάσει αποζημίωση σύμφωνα με τα άρθρα 225, 235 και 288 ΕΚ (νυν άρθρα 256, 268 και 340 ΣΛΕΕ) για τη ζημία που υπέστη λόγω της διαδικασίας του εν λόγω διαγωνισμού, η οποία να ανέρχεται στο ποσό των 9 544 480 ευρώ (3 945 040 ευρώ για την παρτίδα 1 και 5 599 440 ευρώ για την παρτίδα 2),
- επικουρικά, να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο για να την εκδικάσει επί της ουσίας,

— να καταδικάσει την Επιτροπή σε όλα τα δικαστικά έξοδα της ανααιρεσείουσας, τόσο στα έξοδα που θα υποστεί για την παρούσα διαδικασία όσο και στα έξοδα που την βάρυναν σχετικά με την προσφυγή-αγωγή που άσκησε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

- 1) Η ανααιρεσείουσα προβάλλει έναν μόνο λόγο αναίρεσης, ο οποίος αφορά την εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 100, παράγραφος 2, του δημοσιονομικού κανονισμού (¹) και του άρθρου 149, παράγραφος 2, των κανόνων εφαρμογής.
- 2) Η ανααιρεσείουσα ζητεί την αναίρεση της απόφασης στην υπόθεση T-298/09, επειδή η Επιτροπή δεν συμμορφώθηκε εμπροθέσμως με τις διατάξεις των άρθρων 100, παράγραφος 2, του δημοσιονομικού κανονισμού και 149, παράγραφος 2, των κανόνων εφαρμογής, πράγμα που συνιστά παράβαση ουσιώδους τύπου. Επιπλέον, τα περιορισμένα στοιχεία που ανακοινώθηκαν με καθυστέρηση στην ανααιρεσείουσα δεν μπορούν σε καμία περίπτωση να θεωρηθούν ως επαρκή και ως εκπλήρωση της υποχρέωσης αιτιολόγησης την οποία προβλέπει το άρθρο 100, παράγραφος 2, του δημοσιονομικού κανονισμού, καθώς δεν περιέχουν αιτιολογίες ή δικαιολογητικούς λόγους για την αξιολόγηση κάθε προσφοράς ούτε στοιχεία σχετικά με τα χαρακτηριστικά και με τα σημεία στα οποία υπερτερούσε η προσφορά του υποψηφίου που επιλέχθηκε.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 248, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) στις 12 Δεκεμβρίου 2011 — TVI Televisão Independente SA κατά Fazenda Pública

(Υπόθεση C-637/11)

(2012/C 49/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Supremo Tribunal Administrativo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: TVI Televisão Independente SA.

Εφεσίβλητη: Fazenda Pública

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνάδει με τις διατάξεις του άρθρου 11Α, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 77/388/ΕΚ (¹) (νυν άρθρου 73 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ (²) του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006), ειδικότερα με την έννοια «αντιπαροχή, την οποία έλαβε ή πρόκειται να λάβει για τις πράξεις αυτές ο προμηθευτής ή ο παρέχων τις υπηρεσίες», το άρθρο 16, παράγραφος 1, του Κώδικα για τον ΦΠΑ (CIVA), όπως ερμηνεύεται με την προσβαλλόμενη απόφαση (δηλαδή υπό την έννοια ότι το ποσό του τέλους μεταδόσεως εμπορικών διαφημίσεων πρέπει να συνυπολογίζεται στη βάση επιβολής του ΦΠΑ καθώς είναι σύμφυτο με την οικεία παροχή υπηρεσιών);